

که در اوپک هستند مقایسه کنید، چقدر پژوهشگاه ما از پژوهشگاه‌های آنها سرآمدتر است؟

بسیاری از کشورها لزوماً مثل ما پژوهشگاه ندارند و مدلشان فرق می‌کند.

زمانی که سیستم اقتصادی با هم متفاوت باشد مقایسه عملاً رنک می‌بازد.

پژوهشگاه با توجه به محدودیت‌هایی که دارد کلیتاً موفق است. این مسأله اشکالاتی هم دارد ولی لزوماً قابل مقایسه نیست.

پژوهشگاه صنعت نفت با دانش فنی‌اش پالایشگاهی در روسیه طراحی کرد. این پالایشگاه به صورت مشترک بین سوریه و ایران و ونزوئلا به صورت مشترک قرار بوده انجام شود که به خاطر جنگ متوقف شد، ولی کار پژوهشگاه مورد تأیید ایتالیا هم بوده است.

همچنین تعداد زیادی کارآموز از کشورهای دیگر در پژوهشگاه داریم.

در بحث پالایش فراسرزمینی موردهای بین‌المللی به شما محول شده است؟

پژوهشگاه صنعت نفت با شرکت نفت ونزوئلا و زیرمجموعه‌های آن ارتباط خوبی دارد.

حتی تفاهمنامه‌ای بین پژوهشگاه و آن شرکت و حوزه زیرمجموعه‌اش امضا شده است. نیازهای دو طرف احصا شده است.

آیا مشخص کرده‌اید در سال ۱۴۰۲ می‌خواهید چه تعداد قرارداد در حوزه مطالعات و پژوهش با داخلی‌ها امضا کنید؟

واقعیت این است که تعداد زیادی از قراردادها توسط دوستان در نمایشگاه‌های نفت و گاز امضا می‌شوند. در واقع در سال ۱۴۰۱ کارهای آن انجام شده است.

ما هم با شرکت‌های دولتی هم با شرکت‌های خصوصی چه در بخش پالایشگاهی و چه در بخش پتروشیمی، چه در بخش بالادست شرکت‌های LNP و چه با شرکت‌های دیگری که به نحوی با صنعت نفت مرتبط هستند، در سال گذشته در واقع مذاکرات و مراودات بسیار زیادی داشتیم. این مراودات به لحاظ تعداد بسیار زیاد بود.

در زمینه میزان ریسک در کسب‌وکارهای دانش‌بنیان مانند سایر کشورهای دنیا هستیم و همان ترندی که در دنیا در جنس دانش‌بنیان‌ها وجود دارد، در ایران هم مشاهده می‌شود. اگر تفاوتی هم در آن دیده شود شاید در مسائل خارج از اتمسفر دانش‌بنیان باشد، مثل اقتصاد و توسعه‌یافتگی صنعت.

می‌توان گفت همچون سایر کشورها، ۲۰ درصد از کسب‌وکارهای دانش‌بنیان در معرض ریسک در ایران، ممکن است با موفقیت مواجه و ۸۰ درصد از آنها نیز با شکست همراه شوند. در خصوص مقایسه میزان ریسک در کسب‌وکارهای دانش‌بنیان در ایران و جهان، باید گفت از نظر زمان متفاوت هستیم که مؤلفه‌های حاشیه‌ای آن می‌تواند باعث این تفاوت شود.

تجربه نشان داده است روی هر طرح و پروژه‌ای که تمرکز کردیم، همانجا هم با موفقیت مواجه شدیم.

مثلاً در توربین‌ها و کاتالیست می‌توانیم شاهد موفقیت باشیم چون کاملاً متمرکز بر آنها توانستیم طرح‌شان را پیش ببریم.

ضعیف ماندن دانش‌بنیان‌ها ناشی از چیست؟

بخشی از آن به فضای بیرونی اقتصاد و صنعت برمی‌گردد، بخش دیگر هم به خاطر این است که صنعت به اجبار محصول محور شده است و محصول هم با دانش فنی فرق می‌کند.

در ساختارهای صنعتی که بخش زیادی از آن دولتی و بخش غیردولتی آن هم غیررقابتی است، این عامل می‌تواند در عدم اقبالش به دانش‌بنیان تأثیرگذار باشد زیرا محصول محور است و محصول نهایی برایش خیلی مهم تلقی می‌شود. شاید توسعه بازار صادراتی یا کل توسعه بازار بتواند بخشی از آن را وارد بخش پژوهشی و دانش‌کند.

البته نمی‌توان گفت کسی که کالایی را وارد می‌کند لزوماً اشتباه می‌کند. شاید مکانیسم‌هایی وجود داشته باشد که بتوانیم آن را در صنعت نفوذ و استقرار دهیم. اثبات آن زمانبر است اما بعد از اثبات، فضا باز می‌شود.

در موضوع اثبات، دولت می‌تواند بخشی از ریسک را برعهده بگیرد.

ما هم با شرکت‌های دولتی هم با شرکت‌های خصوصی چه در بخش پالایشگاهی و چه در بخش پتروشیمی، چه در بخش بالادست شرکت‌های LNP و چه با شرکت‌های دیگری که به نحوی با صنعت نفت مرتبط هستند، در سال گذشته در واقع مذاکرات و مراودات بسیار زیادی داشتیم. این مراودات به لحاظ تعداد بسیار زیاد بود

دانش‌بنیان‌ها را برای تجهیز منابع وارد بازار سرمایه کرد؟

ممکن است مکانیسم ورودش به بازار سرمایه دارای مشکل یا مسأله باشد، ضمن اینکه بازار سرمایه از آن مردم است، در نتیجه ریشه آن را باید در اعتماد جست‌وجو کرد. در آن هم می‌توانیم با مکانیسم‌هایی از جمله تسهیلات و بر عهده گرفتن ریسک، خلق نمونه موفق کنیم، چون این موضوع ابهام دارد وارد بازار نمی‌شود. در واقع همان بحث اعتماد است. برای ورود به بازار سرمایه باید بتوانیم به آینده آن اعتماد کنیم، ضمن اینکه ببینیم پشتوانه‌ای علی‌الحساب دارد یا خیر.

اگر بخواهید خودتان را با پژوهشگاه‌های شرکت نفتی

آیا می‌شود بخشی از این